

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Nicolai Cavssini Trecensis, E Societate Iesv, De Eloqventia
Sacra Et Hvmana Libri XVI**

Caussin, Nicolas

Coloniae Agrippinae, 1634

76. Elephantus: Ex C. Iulio, stylo historico.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70090](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70090)

ELEPHANTVS.

Ex C. Iulio, stylo historico..

Descriptio LXXVI.

Elephanti, iuxta sensum humanum in tellectum habent, memoria polent, syderum seruant disciplinam: luna itaque crescente, gregatim amnes petunt, mox aspersi liquore, solis exortum, motibus, quibus possunt, salutant: deinde in saltus reuertuntur; duo eorum genera sunt, nobiliores indicat magnitudo, minores nothos dicunt; candore dentium intelligitur iuuenta: quorum alter semper in ministerio est, alteri parcurit, ne hebetatus assiduo repercussu minus vigeat, si fuerit aliquando dimicandum.

Cum venatu premuntur, pariter affligunt utroque, ut ebore damnato non requirantur; hanc enim sibi causam periculi presentunt, oberrant agminatim: natu maximus ducit agmen, a rate proximus cogit sequentes. Flumen transituri minimos ante mittit, ne maiorum ingressus alueum arterant, & profundos depressis vadis gurgites faciant: Venerem ante annos decem foeminae; ante quinque mares nesciunt; biennio coeunt, quinque, nec amplius in anno diebus; non prius ad gregarium numerum reuersi, quam viuis aquis abluantur. Propter foeminas nunquam dimicant, nulla enim nouerunt adulteria, inest illis clementia bonum, quippe si per desera vagabundum hominem viderint, ductus usque ad notas vias praebent, vel si confertis pecoribus occurrerint, itinera sibi blanda, & tacita manu faciunt, ne quod obuium animal interimant. At conflictu fortuito si quando pugnant, non mediocrem habent curam sauciorum, nam fessos, vulneratosque in medium receperant, eum captiuitate venerint in manus hominum, mansuescunt sumpto hordei succo: maria transmeant, naues non prius subeunt, quam de reditu illis sacramentum luatur. Indicos elephantos Mauri timent, & quasi paruitatis suae conscij aspernantur ab ijs videri; non annis decem, ut vulgus, sed biennio, ut Aristoteles definit, viro grauescunt, nec amplius, quam semel gignunt, nec plures, quam singulos: viuunt in annos trecentos, impati-

entissimi frigoris, truncos edunt, lapides hauriunt, gratissimas in cibatu palmas habent, odorem muris vel maxime fugiunt. Pabula etiam, quae a n. ufculis contracta sunt, recusant; si quis casu chamaeleontem deuorauerit, vermem elephantis veneficum, oleastro sumpto pesti suae medetur: durissimum dorso tergitur est, ventri mollius: setarum hirsutiae nulla.

TIGRIS.

Ex Solino.

Descriptio LXXVII.

Sed magnis deinde spatijs intercedentibus, ostia Oxi fluminis Hyrcani habent, gens syluis aspera, copiosa immanibus feris, foetaque tigribus: quod bestiarum genus insignes maculis notat, & pernicitas, nobile reddiderunt: fuluo nitent, hoc fuluum, & nigraeque segmentis intermadatum, varietatem apprimè decet, pedum morum nescio pernicitas, an velocitas magis adiuuet, nihil tam longum est, quod non breui penerent: nihil adeo antecedit, quod non ilico assequantur. At maxime potentia earum probatur, cum maternis curis incitantur: cum catulorum insistant raptoribus, succedant sibi equites, licet, & alii quantolibet amoliri praedam velint, nisi in praesidio maria fuerint, frustra est ausum omne. Notantur frequentissime, si quando latrones suos asportantes catulos, renaugantes vident, in litore irrita rabie se dare praecipites, velut propriam tarditatem voluntaria castigantes ruina. Pernicitas est celeritatis, velocitas patientissimae fortitudinis.

PANTHERA.

Ex eodem Solino.

Descriptio LXXVIII.

Pantherae quoque numerosae sunt in Hyrcania: minutis orbiculis superpictae, ita

Aaaa 3

vi